

має комунікативно-прагматичну спрямованість, яка являє собою взаємозв'язок екстралінгвістичних факторів (мета, час, місце спілкування, канал зв'язку, соціальна ситуація, та ін.), комунікативної організації тексту та його прагматичних особливостей.

ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛОМОВНИХ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕРМІНОЛОГІЧНИХ НЕОЛОГІЗМІВ

Доп. - Назаренко Ю., ПР-11.
Наук. кер. - доц. Козловська Г.Б.

У даний момент англійська мова, як і багато інших мов, переживає „неологічний бум”. Величезна поява нових слів і необхідність їхнього опису обумовили створення особливої галузі лексикології – неології - науки про неологізми.

Мета дослідження полягає у встановленні лексичних особливостей англословних неологізмів в умовах комп'ютеризації, “інтернетизації” світу. Мета зумовлює конкретні завдання дослідження:

- охарактеризувати основні проблеми неології;
- осмислити класифікацію нової лексики;
- визначити основні способи утворення морфологічних неологізмів;
- описати лексико-фразеологічні інновації в інформаційних технологіях;
- проаналізувати способи утворення інфонеологізмів, які з'явилися у мові 1960 – 1990.

Лінгвісти намагаються дослідити з яких прагматичних потреб створюється нове слово. При створенні нового слова діють як прагматичні потреби суспільства нової номінації, так і стимули в середині мови.

Важливим питанням у рамках дослідження є так само питання про те, як створюється нове слово.

Людина створюючий нове слово (*originator*) прагне до індивідуалізації й оригінальності. Потім слово проходить

кілька стадій соціалізації (прийняття його в суспільстві) і лексикалізації (закріплення в мовній системі).

Дуже докладну класифікацію неологізмів з урахуванням продуктивності способів словотвору запропонував Луї Гілберт. Він пропонує виділити наступні групи неологізмів по способу їх творення:

I. Фонологічні неологізми, які створюються з окремих звуків або своєрідних конфігурацій звуків, наприклад: *tobuzz* (телефонувати) - від імітації роботи телефонного зумера.

II. Запозичення. Загальною тенденцією для них є те, що вони мають фонетичну дистрибуцію, не властиву для англійської мови. У них відсутня мотивація та спостерігається нетипове для англійської мови морфологічне членування.

III. Морфологічні неологізми, створені по зразках, що існують в мовній системі, і з морфем, наявних у даній системі.

1. Афіксальні неологізми. Напр., *muson* - елементарна частка, *histosol* - вологі ґрунти, *ecological* - екологічний.

2. Словоскладання. В останні десятиліття роль словоскладання значно зростає. Найбільше розповсюдженою моделлю є: $N + N \Rightarrow N$ або $A + N \Rightarrow N$, наприклад: *ratflink* - зрадник.

3. Конвертовані неологізми. Моделі конвертованих неологізмів $N \Rightarrow V$ й $V \Rightarrow N$ значно знизили свою активність.

4. До четвертої групи морфологічних неологізмів належать скорочення.

Скорочення є найбільш продуктивним в останні десятиліття й постійним способом утворення морфологічних неологізмів. Наприклад, *FTAA* (*Free Trade Area of the Americans*).

Дослідження словникового складу сучасної англійської мови свідчить, що з комп'ютеризацією, „інтернетизацією” суспільства пов'язана найбільша кількість лексико-фразеологічних інновацій останнього часу.

Аналіз способів утворення термінологічних неологізмів показав, що основним способом їх творення є словоскладання (69 термінів - 21,3% від числа відібраних неологізмів).

Матеріалом цього дослідження були 324 терміни, зв'язані с комп'юторною технікою, програмним забезпеченням. Групу термінів склали ті терміни, що ввійшли у мову за достатньо великий проміжок часу (1960 – 1990).

Викладений матеріал дає підстави вважати глобальну комп'ютерну мережу одним із головних чинників впливу на інноваційні мовні процеси, а сферу новітньої інформаційної техніки – важливим постачальником нових слів та словосполучень у загальноповживану літературну мову.

ОСОБЛИВОСТІ ТА РОЛЬ ІРОНІЇ В МІЖОСОБИСТІТНИХ СТОСУНКАХ

Доп. - Москвічова К, ПР-13.
Наук. кер. - доц. Чернюк Н.І.

З давніх-давен яскраве сяйво посмішки опромінювало життя наших дідів та прадідів, змушуючи забути про щоденні турботи та негаразди. Життя сучасної людини неможливе без іронії, адже, глузуючи над собою та оточуючими, ми наче не помічаємо всю неприємність становища, в яке інколи потрапляємо. В наш час представники багатьох наук (таких як психологія, риторика, філологія і т.п.) вивчають феномен комічного взагалі та іронії, як його різновиду, серед них: Азнаурова Е.С., Кузнець М.Д., Походня С.І., Шевченко І.С. та багато інших.

Іронія має багату історію. Вона народилась з особливого стилістичного, засобу відомого ще античним авторам. Стародавні греки називали так словоблуддя, коли людина бажає здаватись менш розумною, аніж є насправді. Майстер іронії - "іронік" вмів відстоювати істину "від протилежного". В діалозі "Бенкет" Платон розповідає, як Сократ прикинувся одностумцем свого опонента та, підтримуючи його, розвинув полеміку до абсурду. Після Аристотеля, з 5 ст. до н.е. і до 19 ст. іронія трактувалась в поезиці як риторичний засіб, що називає речі зворотними іменами. В естетиці класицизму її розуміли як